Chuir iad cùl ri tìr-mór, is sheòl iad suas caoiltean a' Bhras d' Or. Lean iad ris a' chladach a h-uile ceum a' cumail sùla ri fuaradh, is ri fasgadh air son nan Innseanach ach dh' fhairtlich orra eadhon aon diùbh fhaicinn. Is beag a bha fhios aca gun robh na h-Innseanaich a' leantainn an cùrsa gach là, is a' fuireach gus an tigeadh iad gu tìr.

An dùil gun robh a h-uile nì aig fois, is na daoine allmharra mìltean air falbh, dhlùthaich na Barraich ri còrsa mu lethchiad slat a tuath air far a bheil Seanntraigh an diugh. Shìn iad ris a' choille a ghearradh as a bonn, is bothan a thogail, ach mun do gheàrr iad a' chiad chraobh thuirling feachd de na h-Innseanaich orra le 'n làn armachd. Cha robh na h-Innseanaich idir toilichte an uair a chunnaic iad na Barraich a' gabhail fasdaidh air an fhearann. Thuig na Barraich so gu math luath, is leis an eagal a ghabh iad gum fiachadh na h-Innseanaich ri dìth-cheannadh a dhèanamh orra, chaidh Iain MacNéill air a ghlùinean, is rinn e comharradh na croise. Cho luath agus a chunnaic ceann-cinnidh nan Innseanach an iomairt so, rinn e réite ris na Barraich oir b' ann de 'n aon chreideamh a bha iad le chéile. Air an dearbh là sin fhuair na Barraich cead am fearann a bhith aca fhéin.

Chuir an cunnradh so a leithid de aoibhneas air na Barraich is gun tug iad cuireadh do cheann-cinnidh nan Innseanach gréim bidhe a ghabhail cuide riutha. Chladhaich na Barraich sloc mór anns an talamh, is bhruich iad an sin iasg ùr is buntàta. An uair a fhuair an ceann-cinnidh an earrann bidhe aige fhéin chrath fear de na Barraich gràinean salainn air an iasg. B' e so a' chiad uair a bhlais an t-Innseanach air stuth de'n t-seòrsa so, is leis a' mhagaid a ghabh e air an annas ùr so dh' òrdaich e rùsg craoibhe-beithe lom-làn salainn a bhith air a lìonadh dha.

Eaglais nan Innseanach ann an Eascasonaidh.